

47de Møde.

Onsdag den 6. December Kl. 13.

Formanden: Folketingsmændene Frits Clausen, Th. M. Andersen og Aage Henriksen har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at stille følgende Forespørgsel til Statsministeren:

„I Henhold til den Udtalelse, Statsministeren har fremsat i Folketinget den 5. ds. om, at „det er en Selvfølge, at de i kgl. Anordning af 31. Maj 1938 fastsatte Neutralitetsbestemmelser kommer til Anvendelse ogsaa under de som Følge af den senest udbrudte Konflikt indtrædende krigerske Begivenheder“, rettes følgende Forespørgsel til Statsministeren: Finder Statsministeren i Henhold til den Henvisning, Statsministeren ved samme Lejlighed fremkom med vedrørende Udtalelserne paa Trekongermødet i Norge 1917 og disses fortsatte Gyldighed, det ikke betimeligt at afbryde den diplomatiske Forbindelse med Sovjetunionen?“

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Krigsforsikring af Bygninger.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 338; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 65).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (J. Chr. Jensen): Som ærede Medlemmer vil have set af Betænkningen, har Lovforslaget, der nu er til Be-

handling, været Genstand for en meget indgaaende Behandling i Udvalget. Det er vistnok ogsaa første Gang, at en Lovgivning af den Art, som der her er Tale om, er behandlet i den danske Rigsdag.

Udvalget har for øvrigt faaet Henvendelser fra forskellige Institutioner, og der har ogsaa været fremsat Forespørgsler for Udvalget. Endvidere har Udvalget haft en lang Række Forhandlinger med Indenrigsministeren.

Ved første Behandling udtalte jeg Haabet om, at denne Lov aldrig maatte finde Anvendelse. Dette Haab er desværre allerede gjort til Skamme, idet der allerede er sket Skader, som i Henhold til Ændringsforslag Nr. 3 til § 5 skal dækkes, Skade paa Ejendomme eller Dele af Ejendomme, som er sket ved Minesprængninger ved vore Kyster, og disse Skader har man tænkt skulde dækkes forskudsvis ved Bevillinger paa de aarlige Finanslove og Tillægsbevillingslove, dog paa den Maade, at Staten skal holdes skadesløs, for saa vidt der senere skulde vise sig at blive saa stor Skade, at der skal opkræves Forsikringspræmie. Ved en saadan Ordning faar Bevillingsmyndighederne ogsaa Indflydelse paa, om og hvornaar der skal nedsættes Forvaltningsnævn.

Der er til Udvalget sket Henvendelse bl. a. fra københavnske Myndigheder, som har fremført, at Ødelæggelser eller Ødelæggelser delvis af Ejendomme i saneringsmodne Kvarterer ved Nyopførelse kunde medføre Vanskeligheder for Saneringen af usunde Bydele. Udvalget har imidlertid ikke ment, at der i Loven burde fastsættes Regler herfor, da der dels i Byplanloven, dels i Saneringsloven formentlig er Garanti i saa Henseende. Men skulde Skaderne blive af en saa voldsom Art, mener Udvalget, at Lovgivningsmagten til den Tid maa tage Sagen op til Behandling.

Hvis Skaderne — man ved jo, at Præmien er begrænset til 5 pCt. — skulde blive saa store, at der ikke kan ydes fuld Erstatning til Retablering, har Udvalget overvejet, om man burde kræve Opførelsespligt, ligesom der har været Tale om at regulere efter Pristalsniveauet, fra Skaden er sket til det Tidspunkt, Ejendommen opføres — der kan jo godt hengaa flere Aar —, og ligeledes, om man i saa Fald ikke burde lade Panthaverne medvirke til fuld Erstat-